

РЕШЕНИЕ

№ 3668

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2157** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба юрисконсулт – пълномощник на директора на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР оспорва решение от 23.01.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 1^{-ви} състав, по НАХД № 7288/2022 г. С решението е отменен Електронен фиш Серия К, № 4958944/17.05.2020 г., издаден от СДВР- МВР, с който на Г. А. В., в качеството му на ползвател на МПС с установена марка и регистрационен номер, е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 600 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон – установена с автоматизирано техническо средство № 11743ее скорост на движение 123 км./ч., при разрешена скорост 80 км./ч.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение. Касаторът не се явява в съдебно заседание. С писмена молба от 28.04.2023 г. упълномощен юрисконсулт е изложил доводи по същество и е заявил желание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Г. А. В. оспорва касационната жалба. Представя „писмени бележки“, с които е развита защитна теза, неизложена с въззивната жалба пред районния съд.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Административнонаказателната отговорност на Г. А. В. с процесния Електронен фиш Серия К № 4958944/17.05.2020 г. е ангажирана за това, че на 17.05.2020 г. около 13:18 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица], към [улица], до център за гуми „Д.“ е управлявал лек автомобил, марка „А.“ (с установен регистрационен номер), със скорост на движение от 123 км./ч. (след приспаднат толеранс 3%), при ограничение от 80 км./ч., въведено с пътен знак Б-26 в населено място. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1, № 11743 ее. Съставът на въззивния съд е възпроизвел описаната в електронния фиш фактическа обстановка, като е обърнал внимание на факта, че според представената фото – снимка „заедно с процесния лек автомобил , със същата посока на движение зад него се е движел още един автомобил“. Само на това основание приел, че следва да отмени електронния фиш, понеже не е установено по несъмнен начин, „на кое от двете заснети превозни средства е инкриминираната превишена скорост“.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

В случая нарушението е установено от система за видеоконтрол, тип ARH CAM S1, № 11743ее, надлежно калибрована. Измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система, включваща радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. На приложената фото-снимка е заснет процесният автомобил с рег. [рег.номер на МПС], който е ясно видим, като вляво от този автомобил се вижда и друг, неустановен. По делото не е имало спор, че техническото средство е преминало съответните проверки за техническо съответствие и изправност – факт, който се признава и от състава на въззивния съд. В контекста на изискванията, установени с нормите на чл. 745, ал. 3 и чл. 746, ал. 1, ал. 2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол това означава, че: лазерният скоростомер измерва скоростта, чрез излъчване на лазерни импулси към дадено МПС и приемане на отразените от повърхността му сигнали, като едновременно с това се измерва и времето за достигането им до МПС и обратно; конструкцията на скоростомерите позволява да се индивидуализира МПС, чиято скорост е измерена, включително при едновременно движение на две или повече МПС, при разминаване или когато скоростомерът е монтиран на движещо се МПС; ако скоростомерът не е пригоден да изпълни това изискване, той анулира резултатите

от собствените си измервания, когато две или повече МПС навлизат в областта на измерване едновременно, но с различна скорост. От страна на жалбоподателя, оспорващ електронния фиш не са ангажирани във въззивното съдебно производство доказателства, които да опровергават заключението за техническа изправност на системата за видеоконтрол, тип ARH CAM S1, № 11743ee. Касационният съдебен състав приема, че с процесния Електронен фиш Серия К № 4958944/17.05.2020 г., както и с представените от въззиваемата страна (касатор) писмени доказателства безспорно се установява: авторството на деянието, съответствието на административния акт с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4 ЗДв.П и чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Като е достигнал до други изводи съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. Този резултат обуславя основателност на искането на касатора, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева. Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ АПК, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 23.01.2023 г. по НАХД № 7288/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 1^{-ви} състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, Серия К, № 4958944/17.05.2020 г., издаден от СДВР-МВР.

ОСЪЖДА Г. А. В. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: